

Identificació de l'element

Denominació: ESCUT DE SON VIVOT

Clau: -

Codi: INC- B027

Grau de protecció: A1 (BIC)

Tipologia: escut

Ús actual: decoratiu

Autoria: -

Estil o corrent: escultura tradicional

Identificació espacial

Municipi: Inca

Situació: Camí Vell d'Artà a Lluc

Coordenades UTM: X: 497203 / Y: 4398996

Altitud: 72 m

Entorn: rústic, als peus del puig de Santa Magdalena, entre Binissetí, Son Sastre i Son Frare, a la vorera del camí vell d'Artà a Lluc.

Referència cadastral: 07027A007006280000XT/ 000800100DD99H0001RI

Notes històriques

Fins al segle XVI, la finca fou anomenada Son Suau. L'any 1581 era propietat de Pere Vivot, i ja es documenta amb el nom de Son Vivot. Durant el segle XVII, Son Vivot es configurà com el

nucli d'un conjunt senyorial de propietats, entre els quals hi havia diversos rafals i molins d'aigua. El 1636, quan el senyor Jaume Rossinyol era el seu propietari, tenia cases, amb capella, celler, tafona i molí de sang i es dedicava a olivars, garroverars, figuerals, fruiters, vinyes i conreu de cereals. El 1642 pertanyia a l'heretat de la senyora Uniça Vivot i Puigdorfila i aquest mateix any passà a la senyora Joana Vivot, viuda del senyor Jordi Sureda. El 1645, era de l'heretat de la senyora Dionísia Vivot.

El 1664, la senyora Francina Tomàs Sureda, esposa del II comte de Formiguera, Ramon Burgues Safortesa, anomenat el comte Mal, adquirí de la Cort del batlle de la Ciutat la possessió de Son Vivot, juntament amb Son Albertí, per 3.331 £, finques que pertanyien a l'heretat del senyor Pere Vivot i feia molts d'anys que estava descurada i sense conrar. La nova propietària patrocinà la construcció d'un nou casal. Dins la possessió hi havia les ruïnes d'una síquia que duia l'aigua del torrent del Pont d'en Lleó a les cases de Son Vivot i també era emprada per regar l'hort de la possessió; la nova propietària adobà la síquia i, l'any 1668 li fou reconegut el dret sobre l'aigua que havia canalitzat, amb un cens de 8 sous alodials, però topà amb l'oposició del senyor de Talapi, Agustí Gual; l'avinença atorgà 4 dies setmanals per a Son Vivot i tres per a Talapi. L'any 1669 s'agregà a la possessió el molí de l'Alzinar de sa Torrentera, adquirida a la senyora Margalida Font de Roqueta, i el 1671 els rafals de Son Català i Son Perelló, del terme de Selva. El 1675 es feren grans obres d'ampliació a les cases de Son Vivot i a la capella hi havia el llenç de l'Adoració dels Reis. A la mort de la comtessa, el 1674, la finca passà al seu nebot, el senyor Joan Miquel Sureda i de Santacília, qui guanyà un plet interposat pel comte de Formiguera, vidu de Francina Tomàs (Murray-Llabrés-Pascual, 1990: 23). El nou propietari, l'any 1681 comprà el contigu rafal de Son Tarascó (Búger). El 1693, la valoració de Son Vivot i els seus rafals era de 30.000 £. El següent propietari fou el senyor Joan Sureda i Villalonga, nomenat l'any 1717 marquès de Vivot.

El 1782 era del marquès de Vivot, Joan Sureda i de Verí; aquest, l'any 1804 adquirí l'aigua de la síquia de sa Torrentera. L'any 1789, Jeroni de Berard en féu aquesta ressenya: *"Son Vivot. Marquizado. Grande predio de trigo, aceite, huerto pequeño. Lo posee el marqués de Vivot"* (Berard, 1789: 264). El 1836 pertanyia al fill de l'anterior, Joan Miquel Sureda i de Verí, marquès de Vivot, amb una extensió de 560 quarterades. Ja avançat el segle XX, la finca passà, per herència, als Montaner Sureda, i es dividí entre el comte de Savellà, Pere de Montaner Sureda, i la seva germana Dolors. A l'actualitat, una de les dues parts de Son Vivot es dedica a agroturisme.

Descripció de l'element

Descripció estructures: l'escut dels Sureda es troba situat sobre el portal forà i representa una surera sobre un camp d'or. Aquest es troba datat a la part inferior, a partir d'una inscripció en la que es pot llegir "AIN 1672".

Cronologia: moderna (1672)

Criteris de datació: inscripció

Classificació general: escultura monumental heràldica

Accessibilitat: vehicle ordinari, dins una propietat privada

Funcionalitat: enaltiment familiar

Materials i tècniques de construcció: esculpit en la pedra

Bibliografia

AAVV: *Gran Enciclopèdia de Mallorca*. Palma, Promomallorca, 1989-1998. T. XVIII, p. 223-224.

Albertí, A.; Morey, A.: "El funcionament d'una possessió mallorquina en el primer terç del segle XIX: Son Vivot del Puig d'Inca". A: *Randa* núm. 20. Barcelona, 1986.

Berard, G.: *Viaje a las villas de Mallorca (1789)*. Palma, Ajuntament, 1983. P. 264

Fullana, P.; Tur, M.: *Guia dels pobles de Mallorca. Inca*. Palma, Hora Nova, 1999. p. 77- 79.

Murray, D. G.; Llabrés, J.; Pascual, A.: *Jardines de Mallorca. Tradición y estilo*. Palma, Olañeta, 1990. P. 19- 23.

Ordinas i Marcé, G.: *Guia patrimonial del Raiguer*. Mancomunitat del Raiguer, 2007. P. 146.

Estat de conservació

Estat de conservació: regular

Causes del deteriorament: erosió, ambientals

Defectes de conservació: l'escut presenta verdet

Perills eventuals: major erosió del bé

Treballs realitzats: no es coneixen

Protecció de l'element

Grau de protecció: A1

Protecció proposada: conservació íntegra: element declarat Bé d'Interès Cultural, segons Decret 571/1963 de 14 de Març

Usos permesos: els mateixos de la zona o els que es detallen en el Pla General d'ordenació urbana (PGOU) d'acord a la seva qualificació

Elements destacats a preservar: -

Intervencions preferents i admissibles: només es podran dur a terme obres de consolidació, conservació o restauració. Manteniment de la volumetria i dels materials existents.

Propietat: particular

Classificació del sòl: rústic (ANEI)

Protecció existent: element declarat BIC segons decret 571/1963 de 14 de Març.

Altres / Observacions: la possessió de Son Vivot es troba catalogada amb el codi INC- D110.

Zona de protecció de l'element

Àmbit d'influència:

Definició de les intervencions preferents sobre l'entorn de l'element:

Plànol de delimitació de l'àmbit d'influència:

Galeria

Plànol de situació

